

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **M. S.**, nar. X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
odbor dopravy
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.9.2024, č.j. JMK 137567/2024, sp. zn. S-JMK 105120/2024/OD/Ur,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 27.9.2024, č. j. JMK 137567/2024, sp. zn. S-JMK 105120/2024/OD/Ur, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 17 363 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Emila Flegela, advokáta.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí

Městského úřadu Břeclav, odboru správních činností, ze dne 27. 5. 2024, č.j. MUBR 69819/2024/HTi, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že „dne 20. 3. 2023 v 10:54 hod. na dálnici D2, km 48,5 ve směru jízdy na Brno (GPS délka 016°56'26.225"E, GPS šířka 48°46'02.940"N), při řízení osobního motorového vozidla tov. zn. Mercedes Benz, r.z. X, jel naměřenou rychlostí 174 km/h. Při zvažování možné odchylky měřicího zařízení ve výši $\pm 3 \%$, tj. 6 km/h, mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost, naměřena rychlost jízdy 168 km/h. V daném úseku je povolena maximální rychlost jízdy 130 km/h, překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost minimálně o 38 km/h. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023, čímž se dopustil z nedbalosti přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zák. č. 361/2000 Sb.“ Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

II. Podání účastníků

2. V podané žalobce brojil žalobce předně proti nedostatečnému zjištění skutkového stavu a proti nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. S odkazem na odvolání zopakoval námitku, že rychlost vozidla byla měřena radarovým rychloměrem Ramer 10C, který záměrný kříž k zaměření vozidla nepoužívá, a vyjádřil nesouhlas s vypořádáním odvolací námitky žalovaným s tím, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro rozpor odůvodnění rozhodnutí obou správních rozhodnutí, když žalovaný ani nezměnil prvostupňové rozhodnutí ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ale jako zcela správné ho potvrdil.
3. Dále namítl, že správní orgány hodnotily soulad měření rychlosti s návodem k obsluze, ačkoliv ten není součástí spisového materiálu a nebyl proveden jako důkaz. Závěrem namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s ohledem na neodůvodnění závěru žalovaného, dle kterého „**Vozidlo se na snímku nachází ve zcela standardní pozici v radarovém svazku a záznam o přestupku nevykazuje žádné vady, na základě kterých by bylo možné usuzovat, že došlo k nesprávnému měření rychlosti a k tomuto závěru dospěl navzdory nesprávné formulaci i správní orgán I. stupně.**“ Podle žalobce se totiž v radarovém svazku prokazatelně vůbec žádné vozidlo nenachází.
4. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, navrhl její zamítnutí a ve svém vyjádření uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Správní orgány podle něj při svém rozhodování postupovaly zcela v souladu s platnou právní úpravou. Nesprávná formulace správního orgánu prvního stupně týkající se „záměrného kříže“ je s ohledem na komplexní odůvodnění rozhodnutí ve spojení s fotografií z výstupu z měřicího zařízení, který je zachycen na záznamu o přestupku, zjevnou chybou v psaní. K provedení dokazování odkázal na judikaturu správních soudů s tím, že správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti a je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhly úspěšně a měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze, aniž by tento návod musel být součástí spisového materiálu. Z fotografie, která je součástí záznamu o přestupku (výstupu z měřicího zařízení), je patrné, že ačkoli je převážná část vozidla mimo radarový svazek, část vozidla se nachází v pravé oblasti radarového svazku. Pakliže by vozidlo nebylo ve správné pozici při měření, snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení.
5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které setrval na svých námitkách; zdůraznil, že vozidlo žalobce se v radarovém svazku nenachází a tudíž měření rychlosti bylo

provedeno vadně. Odkázal i na návod k obsluze i další publikaci výrobce, ze kterých vyplývá, že k nesprávnému měření může dojít, i když radar změřil rychlost a pořídil fotografii vozidla. Odkázal i na rozhodovací praxi Ministerstva dopravy ČR v této otázce

III. Posouzení věci

K dostatečnosti zjištění skutkového stavu

6. Předně soud připomíná již mnohokrát v judikatuře správních soudů konstatované, že „*při zjišťování skutkového stavu postupují správní orgány v souladu se zásadou materiální pravdy vyjádřenou v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Zároveň vzhledem ke skutečnosti, že řízení o přestupku představuje řízení o trestním obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je to vždy správní orgán, kdo je povinen prokázat vinu obviněného mimo rozumnou pochybnost, veden při tom v souladu s § 50 odst. 3 správního řádu zásadou vyšetřovací, charakteristickou pro řízení zahajovaná z moci úřední (ex officio). Vyšetřovací zásada ukládá správnímu orgánu činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu, a to bez ohledu na míru procesní aktivity či naopak procesní pasivity účastníka řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010–132). Správní orgán tak má v řízení povinnost opatřovat z úřední povinnosti podklady pro rozhodnutí, zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena (§ 50 odst. 2 a 3 správního řádu). Při hodnocení důkazů ve správním řízení se správní orgán řídí zásadou volného hodnocení důkazů, podle které, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu).“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2022, č. j. 6 As 7/2021-32).*
7. V nyní projednávané věci vycházely správní orgány z oznámení o přestupku, úředního záznamu policie ze dne 20. 3. 2023, záznamu o přestupku, ověřovacího listu rychloměru Ramer 10C, osvědčení k obsluze radarového rychloměru Ramer 10C a z protokolu o ústním jednání (z něhož plyne pouze konstatování obsahu správního spisu, vč. evidenční karty řidiče žalobce).
8. Z pohledu soudu je takto provedené dokazování s ohledem na zjištěný skutkový stav nedostatečné.
9. Žalovaný na základě záznamu o přestupku vyhodnotil, že „*Z kontextu celého rozhodnutí je zjevné, že správní orgán hodnotil soulad měření radarového rychloměru s návodem k obsluze, přičemž odvolací orgán nemá ohledně správnosti provedeného měření žádné pochybnosti. Vozidlo se na snímku nachází ve zcela standardní pozici v radarovém svazku a záznam o přestupku nevykazuje žádné vady, na základě kterých by bylo možné usuzovat, že došlo k nesprávnému měření rychlosti a k tomuto závěru dospěl navzdory nesprávné formulaci i správní orgán I. stupně.*“
10. Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí taktéž odkázal na záznam o přestupku ve spojení s ověřením rychloměru a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. (neuvedeno) As 83/2013-60, dle kterého o správnosti měření svědčí již to, že rychlost byla zaznamenána, neboť v případě chybného měření by měření neproběhlo.

11. Jinými slovy správní orgány vycházely z toho, že rychlost byla změřena správně, neboť byla změřena a zaznamenána. Tyto úvahy, jakkoliv se nacházejí v judikatuře správních soudů, jsou ale v určitých situacích zkratkovité. Důsledně se tomuto problému věnoval Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 26. 9. 2024, č. j. 47 A 50/2022-70, ve kterém se vyjadřoval právě k rychloměru Ramer 10C. S ohledem na to, že Krajský soud v Praze učinil podstatné závěry z návodu k obsluze citovaného rychloměru, dovolí si zdejší soud na tento rozsudek v podrobnostech odkázat a citovat pouze klíčové pasáže.
12. Krajský soud v Praze v citovaném rozsudku uvedl: „17. Dále soud provedl důkaz vyjádřením ředitele Ramet ze dne 11. 7. 2024, ve kterém se vyjadřoval k písemným dotazům soudu, zda platí, že rychloměr typu RAMER 10 C (výrobní číslo měřidla 18/0502, výrobní číslo senzoru 18/1227, rok výroby 2018) neprovede měření, resp. neuloží záznam přestupku, v případě, že měření proběhlo v rozporu s návodem, a zda je možné, aby rychloměr zaznamenal měření (uložil záznam přestupku), při kterém nebyl dodržen návod k obsluze, tak, že „[s]ilniční rychloměr RAMET10 je konstruován tak, aby zaznamenal výsledek měření, pokud je dodržen Návod k obsluze. Zařízení je plně automatické a při dodržení Návodu k obsluze je schopno pracovat autonomně. Silniční rychloměr však může uložit snímek (provede měření) i z měření, které neproběhlo v souladu s Návodem k obsluze. Může totiž nastat situace, kdy je měření během jízdy ovlivněno např. reflexí, nebo výskytem více vozidel v jednom směru měření (viz upozornění na str. 22 Návodu k obsluze). Dále pokud by měřicí (policejní) vozidlo měnilo prudce směr jízdy, může dojít ke dvěma situacím. V prvním případě bude měření automaticky anulováno (viz kapitola 4.1 Návodu k obsluze). V druhém případě může dojít k uložení snímku, avšak měřené vozidlo nebude na snímku ve správné poloze (v radarovém svazku) a takový snímek nelze použít k dokumentaci přestupku. Verifikace správného provedení přestupku je dále prováděna proškolenou obsluhou v programu ARCHIV před vygenerováním Záznamu o přestupku. Tyto nesprávné snímky z měření jsou identifikovatelné a v Návodu k obsluze jsou uvedeny příklady obrazového výstupu silničního rychloměru v těchto případech – viz obr. 5 a 8 (reflexe). Rozsah automatické/podmínek vyhodnocení správnosti měření silničního rychloměru je uvedeno v kapitole 4. 1. Návodu k obsluze.“

...

38. Při posuzování dané věci je třeba rozlišovat co znamená vyhodnocení procesu měření (které provádí rychloměr automatizovaně a týká se jen některých veličin, netýká se obecně všech podmínek uvedených v návodu k obsluze) a co znamená dodržení návodu k obsluze, resp. jaké důsledky může mít to, když by návod k obsluze dodržen nebyl.

39. Soud připouští, že i na základě dokazování provedeného u soudu je třeba upřesnit, resp. doplnit některé výše citované závěry NSS, které se postupem času, patrně v důsledku opakovaných citací, zjednodušily až do ne zcela přesného závěru: „Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy by nedošlo k zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení.“ Srov. např. rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-45, odst. 22, který takto odkazoval na závěry rozsudku NSS ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51. Za problematické považuje soud slovní spojení „pokud by nebyl dodržen návod k obsluze“. Po prostudování odkazovaného rozsudku je patrné, že závěr soudu byl podložen mj. vyjádřením zpracovaným Autorizovaným metrologickým střediskem, ve kterém bylo přesně uvedeno: „pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, konkrétně kapitola 6.3.1.3, která se vztahuje na měření za jízdy, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího

zařízení, ani k jeho uložení.“ (důraz přidán) Jak je zřejmé, vyjádření se vztahovalo k nedodržení konkrétní části návodu k obsluze, nelze proto závěry paušalizovat tak, že v případě nedodržení jakékoli části návodu k obsluze obecně, by bylo měření anulováno. Ostatně NSS například v rozsudku ze dne 22. 12. 2021, č. j. 3 As 430/2019-41 odst. 18 uvedl, že i z judikatury soudů vyplývá, že ověření správnosti měření probíhá jednak v průběhu samotného měření v radarovém rychloměru, jednak následně průmětem kontrolní šablony do snímku z měřicího zařízení. (důraz přidán). Pokud by přitom vlastní vytvoření snímku znamenalo, že měření proběhlo zcela správně (byl dodržen návod), nebylo by již třeba provádět vyhodnocení snímku; z tohoto dvoukrokového ověření správnosti měření je tedy zřejmé, že vytvoření snímku v sobě implikuje správnost měření pouze zčásti, zbývající podmínky musí být vyhodnoceny právě ze snímku (proškolenou obsluhou).

40. Z návodu k obsluze je patrné, že rychloměr je schopen řadu vstupů souvisejících s měřením rychlosti kontrolovat sám z povahy svého technického řešení. Je vybaven řadou kontrolních mechanismů, které v případě jejich aktivace snímek vůbec nezaznamenají nebo ho následně jinak anulují [k tomu srov. zejm. výše rekapitulované části kapitoly 4.1 Funkce měřice rychlosti při měření s radarem (měřicí jednotka kontroluje např. průběh signálu po změření rychlosti a porovnává průměrnou rychlost s odchylkou měření)]. Jsou tedy správné závěry, že rychloměr dokáže vyhodnotit proces měření, nikoli ovšem dodržení návodu obecně. Za zmínku stojí i část návodu k obsluze, podle které je možné zkušebním snímkem ověřit i splnění některých podmínek návodu, pokud je není možné ověřit v dané situaci jinak [na str. 14 návodu k obsluze je vysloven požadavek na to, že měření musí probíhat v přímém úseku, ovšem „v místech, kde není možné z důvodu nedefinovatelného okraje vozovky provést kontrolu přímého úseku vozovky, se provádí kontrola zkušebním snímkem. Pokud je měřené vozidlo ve správné pozici na snímku (podle pozice svazku), je ustanovení v souladu s požadavky.“]. Obrat vyhodnocení procesu měření je tak třeba vztahovat jen k některým podmínkám stanoveným v návodu.

41. Zdejší soud má za to, že jak z judikatury soudů, tak z vyjádření ředitele Ramet a z návodu k obsluze, kterými soud prováděl dokazování, vyplývá, že může při měření dojít k nepřipustnému ovlivnění měření (např. reflexe), přičemž současně rychloměr snímek zaznamená (sice proběhne vyhodnocení procesu měření, ovšem jak bylo uvedeno výše, tato verifikace se týká pouze některých parametrů měření). Takový výstup z rychloměru přitom nemůže být způsobitelným důkazem o spáchání přestupku, byť proběhlo vyhodnocení procesu měření (měření bylo zaznamenáno). Ovšem jak vyplývá z návodu k obsluze, bude tato nezpůsobilost důkazu odhalitelná právě v rámci sekundární kontroly, která spočívá ve vyhodnocení zobrazeného snímku. Každý výstup z rychloměru musí být kontrolován proškolenou osobou, protože ta je seznámena s návodem k obsluze a je seznámena mj. i s tím, jak se na snímcích projevuje nepřipustné ovlivnění měření (kontrolováno bude typicky umístění vozidla v kontrolní mřížce – pokud by bylo umístěno mimo kontrolní mřížku, nebo by vozidlo chybělo na snímku zcela, vypovídalo by to o nepřipustném ovlivnění měření a šlo by o nepřipustný podklad rozhodnutí.).

42. Zdejší soud má tedy za to, že není zcela přesné konstatování, že pokud měřicí zařízení změřilo rychlost projíždějícího vozidla, muselo být postupováno v souladu s návodem.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51). Do postupu souladného s návodem patří i vyhodnocení záznamu z rychloměru – a tedy i případné vyřazení snímků, ze kterých je zřejmé, že došlo k nepřipustnému ovlivnění měření, které ovšem není rychloměr schopen svými automatickými mechanismy vyhodnotit. Pokud tedy měřicí zařízení změřilo rychlost projíždějícího vozidla a vyhotoví snímek, není ještě zaručeno, že bylo postupováno v souladu s návodem, ale vypovídá to o tom, že proběhly správně interní testy a kontrola vstupních údajů,

které je rychloměr schopen z podstaty svého technického řešení vyhodnotit sám. Ani v návodu k obsluze se neuvádí, že by byl rychloměr schopen automaticky vyhodnotit i výsledný záznam, tj. provést sekundární kontrolu umístění vozidla na snímku. Byť si lze představit, že s vyvíjejícími se technologiemi toho bude v budoucnu schopen, tak nyní je to stále pouze ve schopnostech proškolené obsluhy. Pouze proškolená obsluha může posoudit, zda ze zobrazení vozidla na snímku (anebo obecně z charakteru snímku) není patrné, že nedošlo k nepřípustnému ovlivnění měření.

...

44. Soud zároveň upozorňuje na to, že ani vytvoření snímku a jeho řádné vyhodnocení proškolenou obsluhou nezaručuje, že byl dodržen návod k obsluze. Soudy se již v minulosti zabývaly případem, kdy prokazatelně nebylo postupováno v souladu s návodem, zároveň byl snímek zaznamenán a i zobrazení vozidla ve snímku odpovídalo správnému umístění v kontrolní mřížce. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 23. 11. 2017, č. j. 8 As 42/2016-29; v dané věci policisté nepostupovali při ustavení vozidla se zabudovaným rychloměrem v souladu s návodem k obsluze a bylo nezbytné objasnit, zda i přesto mohly být výsledky měření rychlosti správné a zda rychloměrem naměřená hodnota odpovídala rychlosti měřeného vozidla, přičemž NSS považoval za nejvhodnější ověřit správnost měření pomocí znaleckého posudku, resp. obstarat odborné vyjádření výrobce rychloměru ke způsobu jeho fungování. Nepostačovalo tak, že existoval snímek měření a že zobrazení vozidla vylučovalo návodem předvídané negativní ovlivnění měření). Tento případ by tedy zjevně vyvracel závěry NSS citované výše z rozsudku ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, že v případě nedodržení návodu k obsluze je výsledek měření anulován. Ovšem, jak zdejší soud upozornil, uvedený závěr NSS ve věci projednávané pod sp. zn. 7 As 309/2015 byl formulován na základě předpokladu o dodržení konkrétní části návodu (týkající se podmínek měření za jízdy), nikoli na základě dodržení jakékoli části návodu.

45. Soud má tedy za to, že platí následující: zaznamenal-li rychloměr měření rychlosti, znamená to, že byla dodržena část návodu k obsluze, kterou je prostřednictvím verifikace procesu měření schopen automatizovaně kontrolovat z podstaty svého technického řešení přímo rychloměr. Nepřípustné ovlivnění měření podmínkami předpokládanými v návodu k obsluze je pak zjiitelné ze snímku měření, jehož vyhodnocení provádí proškolená obsluha. Ani provedení verifikace procesu měření prostřednictvím záznamu měření ani vyhodnocení tohoto záznamu měření proškolenou obsluhou nevylučuje, že nebyly porušeny některé pokyny návodu k obsluze. Ovšem porušení pokynů návodu k obsluze musí vyplývat z konkrétních důkazů; nelze předjímat neodbornost proškolené obsluhy. Až v případě prokázání nedodržení návodu k obsluze by musel být zkoumán vliv na výsledky měření. Pokud nejsou v průběhu správného řízení zjištěny skutečnosti, které by svědčily o tom, že bylo postupováno v rozporu s návodem k obsluze, zároveň bylo zaznamenáno měření prostřednictvím snímku, který nevykazuje znaky nepřípustného ovlivnění měření, pak takový záznam měření představuje způsobilý podklad pro rozhodnutí o přestupku.

46. Soud tedy dává žalobci za pravdu v obecné tezi, že rychloměr může zaznamenat měření i tehdy, když nebyl dodržen návod k obsluze, resp. i tehdy když došlo k nepřípustnému ovlivnění měření.“

13. V nyní projednávané věci je obsahem správního spisu záznam o přestupku, jehož součástí je fotografie z rychloměru. Samotný záznam o přestupku sice vypovídá o tom, že měření proběhlo, ale fotografie vozidla žalobce na první pohled zpochybňuje správnost provedeného měření.

14. Z fotografie je zcela zjevné, že v radarovém svazku se nachází jednak mohutný kovový objekt v podobě svodidel, a dále i sloupek s odrazovou plochou. Naopak vozidlo žalobce se prakticky celé nachází mimo radarový svazek i výšeč vymezenou žlutými čarami. Ve žlutém obdélníku se nachází pouze zcela marginální část levého zadního blatníku, ve výšce dané modrou linkou se nachází část levého zadního kola, minimální část levého zadního nárazníku a marginální část levého zadního blatníku. Naopak téměř celé vozidlo se nachází mimo radarový svazek. Je tedy zcela nepravdivé tvrzení žalovaného, že „Vozidlo se na snímku nachází ve zcela standardní pozici v radarovém svazku“.
15. S ohledem na to, že žalovaný (i správní orgán prvního stupně) vycházel z toho, že samotný záznam o přestupku je dostatečný podklad k závěru o tom, že měření proběhlo validně, neobsahuje správní spis dostatek podkladů k posouzení správnosti závěru o správnosti měření rychlosti vozidla žalobce.
16. Soud odkázal výše na možnost ovlivnění měření tzv. reflexí, při které může rychloměr rychlost zaznamenat. S ohledem na pozici vozidla žalobce na snímku je zřejmé, že sice došlo k zaznamenání rychlosti, ale pozice vozidla žalobce je natolik nestandardní, že měla být zhodnocena možnost reflexe radarového svazku, a tedy i možnost ovlivnění měření. Verifikaci měření ani vyhodnocení záznamu proškolenou obsluhou správní spis neobsahuje.
17. Z Evidenční karty řidiče žalobce vyplývá, že žalobce netrpí přehnaným respektem k pravidlům silničního provozu, spíše naopak se jimi dlouhodobě nenechává mást, zejména v otázce respektování maximální povolené rychlosti na pozemních komunikacích. Nicméně to není důvod pro to, aby nedošlo k preciznímu vyhodnocení skutkového stavu i v nyní projednávané věci.
18. Zdejší soud tak ve shodě s Krajským soudem v Praze může pouze konstatovat, že nelze zkratkovitě aplikovat závěry judikatury správních soudů a že z návodu k obsluze rychloměru Ramer 10C vyplývá, že rychloměr může zaznamenat měření i tehdy, když nebyl dodržen návod k obsluze, resp. i tehdy když došlo k nepřípustnému ovlivnění měření.
19. V naprosto hraniční situaci, jaká je i v nyní projednávané věci, kdy se měřené vozidlo prakticky celé nachází mimo radarový svazek, musí správní orgány přistoupit k verifikaci a vyhodnocení měření oprávněnou osobou. Samotný návod k obsluze by měl být proveden jako důkaz ve správním řízení, nicméně jeho obsah, stejně jako vyjádření oprávněné osoby výrobce je shrnut ve výše uvedeném rozsudku Krajského soudu v Praze, tudíž jeho provedení k posouzení možnosti provedení chybového měření je nadbytečné, a v případě, že bude měření následně verifikováno a vyhodnoceno v souladu s návodem k obsluze, absence samotného návodu k obsluze jako důkazu by nemusela vést k závěru o nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

Ke změně odůvodnění napadeným rozhodnutím

20. Pokud jde o námitku nesprávného postupu žalovaného při potvrzení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, soud se s postupem žalovaného ztotožňuje. Napadené rozhodnutí je spolu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně posuzováno jako celek. Žalovaný nedoplnil dokazování, vycházel ze stejných listinných důkazů. Skutkový stav považoval za dostatečně zjištěný, pouze změnil zcela objektivně nesprávné tvrzení správního orgánu prvního stupně o umístění záměrného kříže. Ze správního spisu vyplývá, že nebyl využit rychloměr se záměrným křížem, správní orgán prvního stupně ve svém odůvodnění správně

označil použitý typ rychloměru a žalovaný následně provedl doplňující hodnocení skutkového stavu.

21. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
22. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.
23. Skutečnost, že správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí uvedl formulaci o záměrném křížích, je zjevně vadou, která nemohla mít vliv na správnost jeho rozhodnutí (na rozdíl od výše uvedeného) a už vůbec nemohla způsobit jeho nepřezkoumatelnost. Správně žalovaný vyhodnotil, že se jednalo o vadu v psaní, která mohla vzniknout při procesu vyhotovení rozhodnutí. Z tohoto důvodu nebylo ani na místě měnit odůvodnění prvostupňového rozhodnutí výrokem ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. S ohledem na vše shora uvedené nezbylo zdejšímu soudu nic jiného, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť není vystavěno na dostatečně zjištěném skutkovém stavu s tím, že v dalším řízení je žalovaný vázán shora uvedenými právními názory zdejšího soudu ohledně způsobu zjišťování skutkového stavu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
25. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
26. Podle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění ve znění účinném do 31. 12. 2024 dle čl. II. vyhlášky č. 258/2024 Sb., platí, že náklady řízení se sestávají z odměny za právní zastoupení dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu za dva úkony právní služby učiněné před 1. 1. 2025 (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby), tj. 2 x 3100 Kč a náhrady hotových výdajů za tytéž dva úkony právní služby dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky ve výši 2 x 300 Kč.
27. Podle § 9 odst. 5, § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění ve znění účinném od 31. 12. 2024, platí, že se za tarifní hodnotu ve věcech žalob, kasačních

stížností a dalších právních věcí projednávaných podle soudního řádu správního, s výjimkou věcí podle § 10b odst. 5, a dále ve věcech projednávaných podle části páté občanského soudního řádu považuje částka 88000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 3 advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby 4 620 Kč. Krajský soud vycházel z toho, že zástupce žalobce učinil po 31. 12. 2024 ve věci jeden úkon právní služby (sepis repliky). Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky ve výši 450 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobce za dobu po 31. 12. 2024 tak činí 5 070 Kč.

28. Celková výše nákladů za celé řízení včetně soudního poplatku ve výši 3 000 Kč tedy činí 17 363 Kč, vč. DPH.

29. Procesně neúspěšný žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 31. října 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce